[293] واى بر شما، شما را چه شده است كه سكوت نمى كنيد تا گفتارم را بشنويد، در حاليكه من شما را به راه هدايت مى خواهم، هر كه از من اطاعت كند از راه يافتگان بوده، وهر كه با من به دشمنى ورزد هلاك مى گردد، وتمامي شما با دستورم نافرمانى كرديد وگفتارم را نمى شنويد، چرا كه شكمهايتان از حرام پرشده ومهر ضلالت بر قلبهايتان خورده است، واى بر شما چرا سكوت نمى كنيد، چرا توجه نمى نمائيد. در اينجا اصحاب عمر بن سعد خود را سرزنش كردند وگفتند: به گفتارش گوش فرا دهيد، امام برخاست وفرمود: بريده وكوتاه باد دستهاى شما مردم، وتمامي غمهاى عالم نثارتان، آيا آنگاه كه سراسيمه وحيران از ما يارى خواستيد، شتابان به دادخواهى تان آمدم، شمشيرها به رويمان كشيده وبر ما آتش برافروختيد، آتشى كه ما در شما شعله ور ساختيم، تا دشمن خود وشما را بدان بسوزانيم، پس دست به دست دشمنان بسوى دوستانتان يورش آورديد، و اين يك رنگى با دشمنان وهمیارى آنان نه از آن رو بوده كه ايشان عدالتي در بين شما گسترند ونه آنكه چشم اميدى به دادگريشان داشتيد، جز آنكه شما را از غذاي حرام بهره دهند، وزندگى پستى كه طمع در آن داريد را بهره مند شويد، بدون آنكه از طرف ما كارى انجام گرفته باشد، يا عقيده أي كه موجب اين امور گردد. _____